ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

ΠΑΤΡΑΙ - ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

Ἡ Κυβέρνησις εἰδοποίησε τὰς κοινότητας ἑκατέρωθεν τῆς νέας χαραχθείσης ὁδοῦ Αἰγίου—Καλαβρύτων ὅτι ἐλλείψει πιστώσεων δὲν θὰ ἀποπερατωθῇ αὕτη, πρὸς τὸ παρόν. Ἐν τῷ μεταξύ, μένει εἰς ἀθλίαν κατάστασιν ἡ παλαιὰ ὁδικὴ ἀρτηρία Πατρῶν—Καλαβρύτων. Δὲν νομίζει ἡ Κυβέρνησις ὅτι προτοῦ ἀπασχοληθῇ μὲ οἱανδήποτε νέαν ὁδόν, ἔχει χρέος νὰ διαθέσῃ ἀμέσως τὰς πιστώσεις ποὺ ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ ἐπαναφερθῇ ἡ ὁδὸς Πατρῶν—Καλαβρύτων εἰς ἀνεκτὴν κατάστασιν;

ΑΙ ΟΦΕΙΛΑΙ ΙΚΑ

Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἐν Πάτραις ὑποκαταστήματος τοῦ ΙΚΑ ἠναγκάσθη, εἰς ἐκτέλεσιν διαταγῶν, νὰ λάβῃ καταναγκαστικὰ μέτρα πρὸς εἴσπραξιν ὀφειλῶν ἐπαγγελματιῶν πρὸς τὸ Ἵδρυμα. Ὡς ἐκ περισσοῦ, ἀπηρίθμησε τὰς ἐπανειλημμένως δοθείσας διευκολύνσεις διὰ τὴν τακτοποίησιν ἐκκρεμῶν χρεῶν. Οὐδείς, βεβαίως, θὰ κατηγορήσῃ τὸ ΙΚΑ τῶν Πατρῶν, τὸ ὁποῖον μὲ πολλὴν κατανόησιν τῆς δυσχεροῦς καταστάσεως τῆς πόλεως ἐν γένει, ἐκτελεῖ τὸ δυσχερὲς ἔργον του. Ἀλλά, ὅταν δίδωνται ἐπανειλημμέναι διευκολύνσεις καὶ ὑπάρχουν ἐπαγγελματίαι, ἔμποροι ἢ βιομήχανοι ποὺ δὲν ἐπωφελοῦνται διὰ νὰ τακτοποιηθοῦν, πρέπει νὰ καταταγοῦν εἰς μίαν ἐκ τῶν δύο κατηγοριῶν: κακόπιστοι ἢ ἀνίσχυροι. Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, κάθε ἐναντίον των ἐνέργεια εἶναι δικαιολογημένη. Εἰς τὴν δευτέραν, ὅμως, ἐπιβάλλεται ἐπιφυλακτικότης ἐκ μέρους τῆς κεντρικῆς διοικήσεως τοῦ Ἱδρύματος. Διότι δὲν ἀκούεται εὐμενῶς μιὰ κατάσχεσις διὰ χρέη πρὸς τὸ δημόσιον ἢ δι' εἰσφορὰς πρὸς ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα, ὅταν εἶνε γνωστὸν ὅτι τόσον οἱ φόροι, ἰδίως ὅταν ἐπιβάλλωνται ἀναδρομικῶς, ὅσον καὶ αἱ ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραί, αἱ ὁποῖαι εἶναι πολλαὶ καὶ βαρεῖαι, συνθλίβουν τὴν πτωχήν μας Οἰκονομίαν. Κάτι τὸ ριζικὸν πρέπει νὰ γίνῃ.

ΟΙ ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΑΙ

Ἔδωσεν ἡ Κυβέρνησις ἄδειαν εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς νὰ κάμουν συγκέντρωσιν διαμαρτυρίας διὰ τὸ ἐνοικιοστάσιον. Ἂς φωνάξουν, ἐσκέφθη. Δὲν πρόκειται νὰ τοὺς... ἀκούσωμεν. Θὰ βγάλουν ὅμως τὸ ἄχτι τους....

ΤΟ ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ

Τὸ ἀθηναϊκὸν ΕΘΝΟΣ γράφει διὰ τὸ Καρναβάλι τῶν Πατρῶν;

«Διὰ νὰ ἐπιτύχουν αἱ ἑορταὶ—ὅπως ἐπέτυχαν πέρυσι, προκαλέσασαι σημαντικὴν συρροὴν ἐπισκεπτῶν—δὲν μένει παρὰ νὰ συμβάλουν καὶ τά... ἀντικαρναβαλικὰ σωματεῖα τῶν Πατρῶν. Ἡ ἀντίδρασίς των, αἱ διαμαρτυρίαι των, ὁ θόρυβος, ποὺ δημιουργοῦν, κινοῦν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἀποτελοῦν οὐσιώδη παράγοντα ἐπιτυχίας.

Ἂς τὰ παρακαλέσῃ συνεπῶς ἡ Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ νὰ μὴ ἀδιαφορήσουν, ἀλλὰ νὰ ὑποβοηθήσουν τὸ ἔργον της...»

Δὲν τὸ νομίζομεν. Ἡ Ἐπιτροπὴ πρέπει νὰ φροντίσῃ διὰ πολλὰ καὶ καλὰ ἅρματα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΟΤΣΗΣ

Μὲ τὸν θάνατον τοῦ σεβαστοῦ πρεσβύτου ἐξέλιπε μία ἀκόμη μορφὴ τῆς «παλαιᾶς καλῆς ἐποχῆς». Ὁ Νικόλαος Γκότσης ἀνῆκεν εἰς ἕνα κόσμον, ὁ ὁποῖος εἶναι συνδεδεμένος μὲ τὰς λαμπροτέρας σελίδας τῆς συγχρόνου ἱστορίας. Διότι ἦτο ἐκ τῶν πολυτίμων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας παραγόντων τοῦ φιλελευθερισμοῦ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀστραποβολίας του. Ἀνῆκεν ἀκόμη εἰς ἕνα κόσμον ἀφθάστου ἠθικοῦ κάλλους. Διότι εἰς τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας ἠνάλωσε καὶ περιουσίαν καὶ τὸν ἑαυτόν του, ἀπομείνας πτωχός, ἀλλὰ μὲ ἕνα ὄνομα—παράδοσιν. Θλῖψιν εἰλικρινῆ προκάλεσεν ὁ θάνατός του. Καὶ συμμεριζόμενοι ταύτην συλλυπούμεθα τοὺς οἰκείους του καὶ ἰδιαιτέρως τὸν ἀδελφόν του Κωνσταντῖνον Γκότσην, τὸν ἐπιφανῆ καὶ λαμπρὸν ἐν τῇ ἐποχῇ του πολιτικὸν τῶν Πατρῶν, τὸν ἀγαπητότατον «μπάρμπα—Ντῖνον», ὁ ὁποῖος ἐδέχθη τὸ σκληρότερον παντὸς ἄλλου πλῆγμα, μὲ τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀχωρίστου συνοδοιπόρου του κατὰ τὰς δυσκόλους συνθήκας τῆς πολιτείας, ἀλλὰ καὶ τῆς ἡλικίας.

Πρόσκλησις Β'

—Ναυτικοῦ Ὁμίλου Πατρῶν

Καλοῦνται ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ ΝΟΠ, ὅπως σήμερον Κυριακὴν 23ην τρέχ. καὶ ὥραν 10.30 π. μ., προσέλθωσιν εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀρ. 12, Λέσχην τοῦ Ὁμίλου πρὸς συγκρότησιν τῆς ἐτησίας τακτικῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν μελῶν αὐτοῦ.

Ἡ συνέλευσις θὰ εὑρεθῇ ἐν ἀπαρτίᾳ, συμφώνως τῷ Καταστατικῷ, ὁσαδήποτε μέλη καὶ ἂν παρευρεθῶσιν κατ' αὐτήν.

Θέματα: 1) Λογοδοσία Διοικητικοῦ Συμβουλίου, 2) Ταμειακὸς ἀπολογισμός, 3) Ἔκθεσις ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς, 4) Ἀρχαιρεσίαι 5) Ἐκλογὴ ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς ἔτους 1955, 6) Διάφοροι ἀνακοινώσεις

Ὁ πρόεδρος
Γεώργιος Β. Μαραγκόπουλος
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Ἀνδρέας Ν. Γεωργιάδης

Πρόσκλησις

—Συλλόγου Ἀστικῆς Ἰδιοκτησίας Πατρῶν

Καλοῦμεν ἅπαντας τοὺς ἰδιοκτήτας ἀστικῶν ἀκινήτων Πατρῶν καὶ περιχώρων ἐγγεγραμμένους καὶ μὴ εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν σήμερον Κυριακὴν 23ην τρέχοντος καὶ ὥραν 14.30 ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Διακιδείου Σχολῆς Λαοῦ μὲ θέματα: 1) Διάφοροι ἀνακοινώσεις καὶ 2) Ἔγκρισις ψηφίσματος πρὸς τὴν κυβέρνησιν πρὸς ἄμεσον κατάργησιν τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ὁ πρόεδρος
Κ. Κουτρούκης
Ὁ γραμματεὺς
Κ. Χατζῆς

Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Ἡ ἔκθεσις Κας Καπαΐτζῆ

ΣΗΜΕΙΩΜΑ κ. Τ. ΒΟΪΛΑ

Τὸ ἐνδιαφέρον τῶν Πατρινῶν γιὰ τὴν ζωγραφικὴ ἔχει ἐκδηλωθεῖ ἐνεργὰ μὲ τὴν ἀγορὰ σὲ μεγάλη κλίμακα ἔργων ζωγραφικῆς ἀπὸ τὶς ἐκθέσεις ποὺ ὀργανώθηκαν τὰ τελευταῖα χρόνια στὴν πόλη μας ἀπὸ ἐξωπατρινοὺς ζωγράφους.

Ὁ πνευματικός μας κόσμος ἐνίσχυσε τοὺς καλοὺς αὐτοὺς τεχνίτες μὲ εὐμενεῖς κρίσεις ποὺ πολλὲς φορὲς ἔχουν μεγάλη δόση ὑπερβολῆς. Ἡ πρόθεση ἐκείνων ποὺ γράφουν σημειώματα σχετικὰ μὲ τὴν τέχνη στὸν ἐγχώριο τύπο εἶναι ὄχι νὰ προσδιορίσουν τὴν ἀξία τῶν ἔργων τῶν καλλιτεχνῶν αὐτῶν, ἀλλὰ νὰ ἑλκύσουν τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ γιὰ τὴν ὡραία τέχνη τοῦ Ἀπελλῆ καὶ τοῦ Ζεύξη, καὶ νὰ προκαλέσουν ἀγοραστικὸ ρεῦμα, γιὰ νὰ ἐνθαρρύνουν ἔτσι τὴν ἐμφάνιση στὴ πόλη μας τῶν καλλιτέρων ζωγράφων τῆς Πατρίδας μας. Καὶ νὰ ποὺ ἡ τακτικὴ αὐτὴ ἄρχισε νὰ καρποφορεῖ. Ἡ ζωγράφος κ. Ἔλλη Καπαΐτζῆ ἔρχεται νὰ μᾶς ἐμφανίσει τὴν πιὸ σημαντικὴ παραγωγή της. Τὰ θέματά της λάδια καὶ ἀκουαρέλλες εἶναι παρμένα ἀπὸ τὴν ὑπέροχη Ἑλληνικὴ φύση. Ὅλοι οἱ πίνακές της φέρουν τὴν σφραγῖδα φροντισμένης καὶ εὐσυνείδητης δουλειᾶς. Ἡ τεχνική της εἶναι ἄρτια σὲ ὅλα. Ἡ δημιουργία της μαρτυρεῖ ὅτι ξέρει καλὰ νὰ στήνει τὰ ἔργα της ἀπὸ κάθε ἄποψη. Γενικὸ περίγραμμα, φωτοσκιάσεις, προοπτική, χρωματικοὶ τόνοι καὶ παραλλαγὲς ἀτμοσφαίρας εἶναι σοφὰ διαταγμένοι στὸν κάθε πίνακά της. Ὅσοι θέλουν ν' ἀποκτήσουν γνώση τῆς ἀληθινῆς καὶ ἀνόθευτης ζωγραφικῆς πρέπει νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν ἔκθεσή της στὸ Ξενοδοχεῖο «Σέσιλ». Ἔχουν νὰ διδαχθοῦν πολλὰ καὶ προπάντων θὰ χαροῦν τὸ ὡραῖο Ἑλληνικὸ φῶς, τὴν διάφανη ἀτμόσφαιρά μας, τὶς ἀσύγκριτες ὀμορφιὲς τοῦ τόπου μας, ποὺ μὲ τόση μαεστρία ἔχει ἀποκρυσταλλώσει μὲ ἐνώτερο παλμὸ καὶ ζωντάνια στοὺς ὑπέροχους πινακές της ἡ κ. Καπαΐτζῆ.

ΤΙΜ. Γ. ΒΟΪΛΑΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΤΟΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΣΤΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ἀνοίγει νέους ὁρίζοντας ἡ δοκιμὴ τοῦ πρώτου ἀτομικοῦ ὑποβρυχίου

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΤΖΩΝ ΚΕΡΙΓΚΑΝ

Δι' αὐτοὺς ποὺ πιστεύουν ὅτι ἡ πρόοδος δὲν συντελεῖται μόνον ἀπὸ ἰδέας, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἱκανότητα τοῦ ἀνθρώπου νὰ χρησιμοποιήσῃ δυνάμεις ἄλλας, ἐκτὸς ἐκείνης τῶν μυώνων του, τὸ 1955 παρουσιάζεται ὡς ὑποσχόμενον πολλά.

Τὸ πρῶτον σκάφος, κινούμενον μὲ ἀτομικὴν ἐνέργειαν, ἤρχισε τὰς δοκιμάς του. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ὁ «Ναυτίλος» εἶναι ἕνα ὑποβρύχιον, ἀλλὰ ὅταν ἐκινήθη ταχέως πρὸς τὴν ἀνοικτὴν θάλασσαν, ἡ ἱστρατιωτική του σκοπιμότης ἔχασε τὴν σημασίαν της, μπροστὰ εἰς ἄλλους ὁραματισμούς. Ἐξαιρετικὸν γεγονὸς ὑπῆρξε τὸ ὅτι, κατὰ τὴν κίνησιν τοῦ Ναυτίλου δὲν ἐπαρουσιάσθη τὸ ἐλάχιστον ἴχνος καπνοῦ, ἐν ἀόρατον ἀλλ' ἀλάθητον σημεῖον ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἤρχισε νὰ κινῆται μὲ τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν. Ἤδη, πολλὰ πολύπλοκα προβλήματα ἔχουν λυθῆ. Π.χ. πῶς νὰ ἀπελευθερώνεται ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια προοδευτικῶς καὶ ὄχι στιγμιαίως, πῶς νὰ μετατρέπεται εἰς θερμότητα καὶ ὄχι εἰς θανατηφόρον ἀκτινοβολίαν, πῶς νὰ κινῇ μηχανὰς καὶ ὄχι νὰ καταστρέφῃ.

Ὅπως σήμερα ὁραματίζεται κανεὶς ἀτμόπλοια κινούμενα εἰς τοὺς ὠκεανοὺς μὲ ἀτομικὴν ἐνέργειαν καὶ ἠλεκτρικὰ ἐργοστάσια εἰς τὴν ξηράν, λειτουργοῦντα μὲ κινητῆρας ὡς αὐτὸς τοῦ «Ναυτίλου», ἔτσι μπορεῖ, δικαιολογημένα νὰ ὁραματισθῇ καὶ τὴν «δευτέραν βιομηχανικὴν ἐπανάστασιν».

Μία εἰδικὴ ἔκδοσις τοῦ ἐγκρίτου περιοδικοῦ «Σάτερντεϋ Ριβιοῦ», ἡ ὁποία εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν δευτέραν αὐτὴν βιομηχανικὴν ἐπανάστασιν, δὲν ἀφήνει εἰς τὸν ἀναγνώστην οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν βιομηχανικὴν ἐποχὴν μᾶς χωρίζουν μόνον ὁ χρόνος ποὺ ἀπαιτεῖται διὰ νὰ κτισθοῦν ἀτομικὰ ἐργοστάσια καὶ ὁ χρόνος ἀποκτήσεως πείρας διὰ τὴν λειτουργίαν αὐτῶν.

Ὅπως ἐδήλωσεν καὶ ὁ Δρ. Κέλλυ, τῶν ἐρευνητικῶν ἐργαστηρίων τῆς ἑταιρείας Μπέλλ, οἱ συντηρητικοὶ ἐπιστήμονες θεωροῦν σήμερον τὴν Ἀτομικὴν βιομηχανίαν ὡς ζήτημα ἐτῶν καὶ ὄχι δεκαετηρίδων, ἐνῷ οἱ πλέον αἰσιόδοξοι προβλέπουν τὴν ἐπαρκῆ παραγωγὴν ἠλεκτρικοῦ ρεύματος ἐξ Ἀτομικῆς ἐνεργείας ἐντὸς πέντε ἐτῶν.

Ὅταν εἰς ὅλα αὐτὰ προσθέσῃ κανεὶς καὶ τὰς ὑπηρεσίας τῶν Ἀτομικῶν ὑποπροϊόντων εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, βλέπει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἤδη διαβῆ τὸ κατώφλι τῆς Ἀτομικῆς ἐποχῆς. Ἐξετάζων κανεὶς τὰς δυνατότητας, εὐκόλως θὰ συμπεράνῃ τὴν τεραστίαν ἀλλαγήν, τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἐπιφέρῃ τὸ Ἄτομον εἰς τὴν παγκόσμιον οἰκονομίαν.

Τὰ ἀποθέματα τῶν δύο κυριωτέρων πρώτων ὑλῶν, τοῦ οὐρανίου καὶ τοῦ θορίου, μαζὺ μὲ τὸ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου κατασκευαζόμενον πλουτώνιον, ὑπολογίζονται ὡς ἐπαρκῆ διὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν ἀνθρωπότητα ἐπὶ 1600 ἔτη εἰς ρυθμὸν καταναλώσεως, ὁ ὁποῖος θὰ ἐξήντλει τὰς σημερινὰς πηγὰς ἐνεργείας (ἄνθρακα, πετρέλαια καὶ ἀέρια) ἐντὸς 80 ἐτῶν.

Τὸ κόστος τοῦ ἀτομικοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος — ποὺ ἐθεωρεῖτο κάποτε ὡς μέγα ἐμπόδιον διὰ τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν — εἶναι σήμερον σχετικὸν μόνον ζήτημα.

Ὅσοι σήμερον ἀσχολοῦνται μὲ τὴν εἰρηνικὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας, πείθονται ὅλο καὶ περισσότερον, ὅτι χρειάζεται μία διεθνὴς συλφωνία—κάτι παραπλήσιον μὲ τὸ προταθὲν ὑπὸ τοῦ Προέδρου Αἰζενχάουερ σχέδιον — ἵνα ταχέως τὸ πρόγραμμα τεθῇ εἰς ἐφαρμογήν, διότι τὸ πόσον γρήγορα θὰ ἀρχίσῃ ἡ δευτέρα βιομηχανικὴ ἐπανάστασις, ἐξαρτᾶται μεγάλως ἀπὸ τὸ πόσον ὁ ἄνθρωπος ἐπιθυμεῖ ἢ ὄχι νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὴν χρυσῆν αὐτὴν εὐκαιρίαν.

ΤΖΩΝ ΚΕΡΙΓΚΑΝ

Εἰδικευμένος εἰς Ὀακ Ρίτζ συσκευάζει ραδιοϊσότοπα ἐντὸς κυτίου προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθοῦν ταῦτα εἰς τὴν βιομηχανίαν. Πλέον τῶν 1000 βιομηχανιῶν εἰς τὴν Ἀμερικὴν χρησιμοποιοῦν τὸ εἰρηνικὸν αὐτὸ προϊὸν τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΜΑΣ

ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ

Αἰτία τῆς ἀποτυχίας, αἱ παλαιαὶ μέθοδοι

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ κ. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

Προέδρου τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου

Β'

Εἶναι φυσικὸν αἱ δημόσιαι ὑπηρεσίαι νὰ μὴν ἠμποροῦν νὰ εἶναι ἄψογοι καὶ ἀποδοτικαί, ὅταν οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐργάζωνται μὲ μισθοὺς πείνης. Εἶναι φυσικὸν ἡ κοινωνία νὰ μὴν εἶναι εὐσταθὴς καὶ ἡ ἠθικὴ νὰ εἶναι χαλαρά, ὅταν τὸ διαθέσιμον εἶναι τόσον ἀνεπαρκές, ὅταν πολλοὶ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ καταφεύγουν εἰς ἐπιμέμπτους πράξεις διὰ νὰ ἐπιζήσουν.

Ἡ ὑποαπασχόλησις καὶ ἡ ἀνεργία μαστίζουν εὐρυτάτας τάξεις τοῦ πληθυσμοῦ. Οἱ νέοι βασανίζονται ἀπὸ τὴν ἀγωνίαν τῆς ἐξευρέσεως ἐργασίας, ἢ τῆς ἐξοικονομήσεως μιᾶς θέσεως, ἔστω καὶ μὲ τὸν γλίσχρον μισθὸν ἑνὸς ὑπαλλήλου διὰ νὰ μὴ καλύψουν οὔτε καὶ τὰς στοιχειώδεις βιοτικὰς ἀνάγκας.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, δημιουργεῖται ὁ φαῦλος κύκλος, οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐργάται ἀναζητοῦν πόρον ζωῆς, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει παραγωγικὴ ἐργασία, ἡ ὁποία νὰ τοὺς προσφερθῇ φυσιολογικά, καὶ τότε καλλιεργεῖται ὁ παρασιτισμός. Δὲν εἶναι ἑπομένως δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ καμμία ἠθικὴ ἢ πνευματικὴ πρόοδος καὶ ἐξυγίανσις εἰς τὸν τόπον μας, ἐὰν δὲν ὑπάρξουν αἱ ἀντικειμενικαὶ προϋποθέσεις, δηλαδή, ἐὰν δὲν αὐξηθῇ ἐπαρκῶς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα.

Σήμερον, ἡ τεχνικὴ πρόοδος ἔχει δημιουργήσει πολλαπλᾶς ἀνάγκας, ἡ ἱκανοποίησις τῶν ὁποίων ἀποτελεῖ ἀδήριτον αἴτημα τῶν λαῶν. Ἡ ἱκανοποίησις τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν συνιστᾷ τὸν δείκτην τοῦ πολιτισμοῦ ἑνὸς λαοῦ. Ὁ Ἕλλην ἐργάτης, γνωρίζει σήμερον ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς συνάδελφός του ἔχει ἐπίζηλον βιοτικὸν ἐπίπεδον. Καὶ ναὶ μὲν δὲν ἔχει ἀξίωσιν ἴσης διαβιώσεως, ἀλλὰ ὀφείλομεν νὰ ἐννοήσωμεν ὅτι ἡ ἐποχὴ τοῦ λιτοδιαίτου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, παρῆλθεν ἀνεπιστρεπτεί. Διότι ἡ ὑλικὴ πρόοδος εἶναι μία κατάκτησις τοῦ ἀνθρώπου, ἡ ὁποία ἐπιτυγχάνεται μὲ σκληροὺς ἀγῶνας καὶ τὰ οὕτω κτώμενα δὲν ἀνακαλοῦνται.

Ἡ οἰκονομικὴ στενότης ἐπιτρέπει τὸν ἀτομικισμόν, τὴν πονηρίαν, τὸν φθόνον τὴν δολιότητα, τὴν συναλλαγήν, τὴν προσπάθειαν ἐξασθενήσεως τοῦ ἄλλου ἀνθρώπου πρὸς κατάληψιν τῆς θέσεώς του καὶ πλεῖστα ἄλλα. Εἰς ἕνα τόπον δυστυχοῦντα, τὰ μέτρα κοινωνικῆς προνοίας εἶναι περισσότερον ἐκτεταμένα, κατὰ τὸ πλεῖστον δὲ καταστατικὰ καὶ οὐχὶ προληπτικά, μὲ ἀποτέλεσμα μεγαλυτέρας κρατικὰς δαπάνας καὶ οὐχὶ παραγωγικάς.

Ἐάν, ὅμως, τὸ χαμηλὸν ἐθνικὸν εἰσόδημα ἐπιδρᾷ τόσον δυσμενῶς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν μιᾶς χώρας, ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις ἐξωτερικῆς προελεύσεως ὅπου τὸ χαμηλὸν βιοτικὸν ἐπίπεδον ἀποβαίνει μοιραῖον. Ἀποτελεῖ ἐθνικὸν κίνδυνον ὅταν εἶναι δυσαναλόγως μικρὸν ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἐθνικὸν εἰσόδημα μιᾶς ἰσχυροτέρας γείτονος χώρας. Εἰς περίπτωσιν μιᾶς μελλοντικῆς συρράξεως καὶ δεδομένου ὅτι ὁ μελλοντικὸς πόλεμος θὰ εἶναι ἀποκλειστικῶς τεχνικός, ὡς σαφῶς ἐξήλωσαν οἱ πλέον ἁρμόδιοι, κ. κ. Αἰζενχάουερ καὶ Μοντγκόμερυ, μόνον αἱ τεχνικῶς προηγμέναι χῶραι ἔχουν πιθανότητα ἐπιβιώσεως. Δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω λόγους, εἶναι ἐπιτακτικὴ καὶ ἄκρως ζωτικὴ διὰ τὴν χώραν μας ἡ ἀνάγκη τῆς ταχείας ἀνασυγκροτήσεώς της καὶ ἡ εὐρυτέρα τεχνικοοικονομικὴ ἐξέλιξις αὐτῆς. Εἶναι διὰ τὸν λαόν μας ζήτημα ζωῆς καὶ θανάτου.

Τούτου ἔχει πλήρη ἐπίγνωσιν ὁ ἑλληνικὸς λαὸς καὶ διὰ τοῦτο τὸ αἴτημα τῆς ἀνασυγκροτήσεως προέρχεται ἐκ τῶν κάτω καὶ εἶναι ἐπίμονον, διαρκὲς καὶ ἀνέκκλητον. Ἐξηγεῖται ἑπομένως διατί τὸ μέγα θέμα τῆς ἀνασυγκροτήσεως καταλαμβάνει κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν πραγμάτων τὰ ὁποῖα ἐναλλάσσονται εἰς τὴν διοίκησιν τῆς χώρας.

Εἶναι ὅμως ἐφικτὴ ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς χώρας; Ἡ ἀπάντησις εὐτυχῶς εἶναι πολλαπλῶς καταφατική. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς κατοχῆς ἐπίλεκτοι τεχνικοὶ συνεκεντροῦντο εἰς τὸ τεχνικὸν ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔστω πεινῶντες ἢ ριγῶντες, ἠρεύνων τὰς δυνατότητας τοῦ τόπου ἀπὸ ἀπόψεως φυσικῶν πόρων καὶ ἐργατικοῦ δυναμικοῦ. Τὰ πορίσματα τῶν μελετῶν τούτων ἐπικυρωθέντα καὶ διὰ τῶν γενομένων μεταπελευθερωτικῶν μελετῶν παρὰ τῶν ἰδίων τεχνικῶν, περιελήφθησαν εἰς τὰ κατὰ καιροὺς συνταχθέντα παρὰ τοῦ τεχνικοῦ ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργείων, προγράμματα ἀνασυγκροτήσεως.

Παρὰ τὰς συζητήσεις ταύτας ὅμως καὶ παρὰ τὰς δοθείσας παρὰ τῶν διαφόρων κυβερνήσεων ὑποσχέσεις καὶ διαβεβαιώσεις, ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς Ἑλλάδος δὲν ἐπραγματοποιήθη. Ἐκ τῶν διαπιστωθεισῶν δυνατοτήτων τοῦ τόπου προκύπτει, ὅτι ἦτο ἐφικτὴ ἐντὸς συντομωτάτου χρονικοῦ διαστήματος ἡ αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ὅτι ἡ αὔξησις αὕτη ἦτο τάξεως δεκαπλασιασμοῦ. Τοῦτο ἐξηγεῖται ἐκ τοῦ λόγου, ὅτι οἱ μὲν φυσικοὶ πόροι τῆς χώρας εἶναι μέχρι τοῦδε ἀνεκμετάλλευτοι, τὸ δὲ ἐργασιακὸν δυναμικὸν εἶναι ἄφθονον, λόγῳ τῆς ὑπαρχούσης εἰς τὴν χώραν ἀνεργίας καὶ ὑποαπασχολήσεως.

Ἀπὸ ἀπόψεως, ἑπομένως, ὑπάρξεως φυσικῶν πόρων καὶ ἐργασιακοῦ δυναμικοῦ, ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς χώρας εἶναι ἐφικτὴ καὶ οὐδεμία πλέον ἐπ' αὐτοῦ δύναται νὰ ὑπάρξῃ, οὐδὲ προβάλλεται ἄλλωστε, ἀντίρρησις ἢ ἀμφισβήτησις. Παραμένει, ὅμως, πρὸς ἐπίλυσιν τὸ θέμα τῆς ἐξευρέσεως τῶν οἰκονομικῶν μέσων, διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκτελεσθῇ ἡ ἀνασυγκρότησις.

Βεβαίως, ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων ἀνασυγκροτήσεως εἰς σύντομον χρονικὸν διάστημα, ἀποτελεῖ ἅλμα ἐπίπονον, ἀλλὰ δι' οὓς λόγους ἀνεπτύξαμεν, ἀπαραίτητον διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Οἱ ἔχοντες τὴν εὐθύνην τῆς διοικήσεως τοῦ τόπου τούτου δὲν ἀντελήφθησαν ὅτι τὰ τοιούτου εἴδους ἅλματα ἀπαιτοῦν εἰδικὴν οἰκονομικὴν μεθοδολογίαν διὰ νὰ πραγματοποιηθοῦν. Ἐπεζήτησαν νὰ ἐφαρμόσουν καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τὰς παλαιὰς γνωστὰς ἀλλ' ἀποστεωμένας οἰκονομολογικὰς μεθόδους καὶ τοῦτο ἀκριβῶς ὑπῆρξεν ἡ αἰτία τῆς ἀποτυχίας τῆς ἀνασυγκροτήσεως.

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Τὸ Γ' μέρος.

Πωλοῦνται
ΝΤΟΜΙΝΑ
μὲ 100 δραχμὰς καὶ ἐνοικιάζονται μὲ 20 δραχμὰς
στοῦ
ΚΟΚΚΟΒΙΚΑ
Μαιζῶνος 109

ΕΚΔΡΟΜΗ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
Ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῆς ἐξαρχίας τοῦ Παναγίου Τάφου
ΠΑΣΧΑ 1955
6 - 24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Ἐγγραφαὶ καὶ πληροφορίαι παρὰ τῷ Πρακτορείῳ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΙΓΓΛΕΣΗ
Γωνία Ἑρμοῦ—Ὄθωνος Ἀμαλίας 47
Τηλέφωνον 21—51

Η ΑΘΗΝΑ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΑ
ΜΟΥΛΕΝ ΡΟΥΖ
ΡΟΪΤΙΚΑ

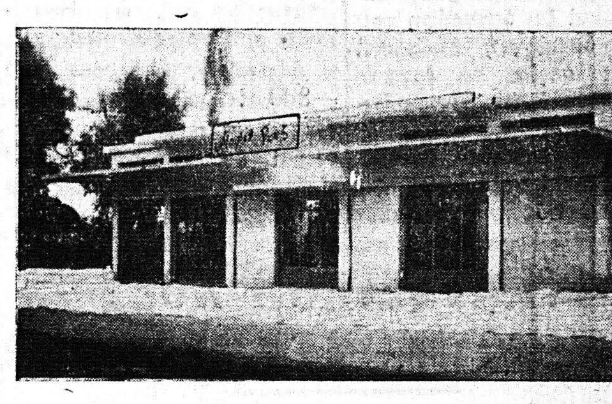

Μελέτη καὶ ἐκτέλεσις οἰκοδομῆς
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΡΑΧΙΑΝΙΩΤΗ

Ἡ Δ)σις τοῦ ΜΟΥΛΕΝ ΡΟΥΖ κατέβαλε κάθε δυνατὴν προσπάθειαν καὶ μὴ φεισθεῖσα δαπανῶν ΚΑΤΩΡΘΩΣΕ νὰ φέρῃ ἕνα κομμάτι τῆς Ἀθήνας στὴν Πάτρα.
Ἡ αἴθουσα τοῦ ΜΟΥΛΕΝ ΡΟΥΖ δὲν εἶναι ἁπλῶς αἴθουσα χοροῦ καὶ διασκεδάσεως, ἀλλὰ εἶναι ἕνα ΟΝΕΙΡΟ, εἶναι ἡ τελευταία λέξις ἀπὸ ἀπόψεως ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ φωτισμοῦ. Ἐγκατάστασις τῆς ΑΛΜΑ Ἀθηνῶν, ἡ ἰδία, ἡ ὁποία, ἔκαμε καὶ τοῦ Καταστήματος ΦΑΡΟΥ

ΜΟΥΛΕΝ ΡΟΥΖ

ΤΟ ΜΟΥΛΕΝ ΡΟΥΖ προσφέρει εἰς τὸ Πατραϊκὸν κοινόν:
1) Ὅλον αὐτὸν τὸν ὑπερμοντερνισμὸν τῆς αἰθούσης.
2) Τὴν ὑπέροχη κουζίνα του μὲ τὸν ἄσσον μάγειρον ΚΩΣΤΑΝ ΚΑΤΣΑΒΟΝ.
3) Περιποιητὰς ἐρ γασθέντας ἐπὶ 25ετίαν εἰς τὰ μεγαλύτερα καὶ ἀριστοκρατικώτερα κέντρα τῶν Ἀθηνῶν.
4) Τὴν προθυμίαν ὁλοκλήρου τοῦ συγκροτήματος τοῦ ΜΟΥΛΕΝ ΡΟΥΖ. Καὶ
5) Τὰς ἀφαντάστως προσιτὰς τιμάς.
ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΤΡΑΪΚΟΝ ΚΟΙΝΟΝ

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΘΑ ΣΑΣ ΠΕΙΣΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ Κ. ΣΚΑΝΑΒΗ
ΔΥΟ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ τοῦ βαρυτόνου ΜΙΜΗ ΤΣΑΜΟΛΙΑ εἰς τὸ ρεπερτόριό του
ΤΡΑΓΟΥΔΙ τὸ ντουέτο ΤΟΛΗ ΧΡΗΣΤΟΥ
Τεχνικὴ καὶ καλλιτεχνικὴ Δ)σις: Π. ΒΑΜΠΑΡΗ
Ἐπιχείρησις: Α)ΦΟΙ ΝΙΑΡΟΥ
Συγκοινωνία διὰ τὸ Σάββατον καὶ τὴν Κυριακὴν μέχρι 2ας πρωϊνῆς δι' εἰδικῶς συμφωνηθέντος μετὰ τοῦ ΚΤΕΛ λεωφορείου.

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν συμφώνως τῷ ἰσχύοντι κανονισμῷ τοῦ τέλους ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων ὅτι, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐνοικιαστὴς οἰκίας ἢ καταστήματος ἐγκαταλείψῃ τὸ μίσθιον, ὑποχρεοῦται ὁ ἰδιοκτήτης νὰ γνωρίσῃ εἰς τὸν Δῆμον τοῦτο, ἄλλως ὑπόχρεος εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ὀφειλομένου παρὰ τοῦ μισθωτοῦ τέλους καθίσταται ὁ ἰδιοκτήτης.

(Ἐκ τοῦ Δημαρχείου)

ΑΡΖΕΝΤΙΝΑ
Μὴ ξεχνᾶτε ὅπως κάθε χρόνο ὅτι τὸ καλύτερο κέφι γίνεται στὴν
ΑΡΖΕΝΤΙΝΑ
Ὀρχήστρα—τζὰζ ὑπὸ τὴν Δ)σιν τοῦ βιολονίστα κ. ΦΟΥΝΤΑ
Διευθυντὴς Καταστήματος
Θ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

Ἡ καθημερινή μας ἐγκυκλοπαιδεία

ΙΑΠΩΝΙΚΟΙ ΘΡΥΛΟΙ

Διὰ νὰ καταλάβωμεν τὴν ψυχὴν τῶν Ἰαπώνων, θὰ ἔπρεπε νὰ παρακολουθήσωμεν μερικὰ ἀπὸ τὰ τυπικώτερα ἐπεισόδια τοῦ ἐθνικοῦ των βίου.

Πρέπει, παραδείγματος χάριν νὰ γνωρίζωμεν τὴν δραματικήν, γραφικὴν καὶ μελαγχολικήν, ἱστορίαν τῶν σαράντα ἑπτὰ πιστῶν ἱπποτῶν τοῦ Ἄκο.

Τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ τῆς ἰαπωνικῆς ἱστορίας εἶναι περίφημον καὶ δὲν ὑπάρχει Ἰάπων, ὁ ὁποῖος νὰ τὸ ἀγνοῇ. Ἡ ζωγραφική, ἡ φιλολογία, τὸ θέατρον τῶν Ἰαπώνων ἐξεμεταλλεύθησαν κατ' ἐπανάληψιν τὸ θέμα αὐτό, τὸ ὁποῖον διὰ τὸν ἰαπωνικὸν λαὸν εἶναι αἰώνιον. Ἡ δραματικὴ αὐτὴ περιπέτεια ποὺ κατὰ τὸ ἥμισυ εἶναι θρῦλος καὶ κατὰ τὸ ἥμισυ ἀληθινὴ ἱστορία εἶναι γνωστὴ καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμη τὴν Δύσιν, εἰς πολλὰ θέατρα τῆς ὁποίας ἐδόθη κατὰ διαφόρους ἐποχὰς ἡ ἀναπαράστασις τοῦ ἐθνικοῦ αὐτοῦ δράματος τῶν Ἰαπώνων.

Ἡ ἀφήγησις αὐτῆς τῆς ἱστορίας, μᾶς παρέχει τὴν ἐξήγησιν ὅλου τοῦ ἡρωϊσμοῦ τῆς ψυχῆς τῆς παλαιᾶς Ἰαπωνίας, ψυχῆς ἱπποτικῆς καὶ μυστικοπαθοῦς ταυτοχρόνως ποὺ οἱ σημερινοὶ Ἰάπωνες διατηροῦν ζηλοτύπως ἄθικτον κάτω ἀπὸ τὰ σύγχρονα κοστούμια των.

Ἰδού, μὲ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ἁπλότητα, ἡ ὑπόθεσις τῆς συγκινητικῆς αὐτῆς ἱστορίας:

Πρέπει νὰ μεταφερθῶμεν διακόσια ἔτη πίσω, εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 18ου αἰῶνος. Ἡ σκηνὴ ἀρχίζει εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ «σογκούν», τοῦ στρατηγοῦ, ποὺ ἐμοιράζετο τὴν ἐξουσίαν μὲ τὸν αὐτοκράτορα, τὸν μικάδον. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὁ μικάδος εἶχε καταντήσει μιὰ ἁπλῆ σκιά. Ὁ πραγματικὸς κυρίαρχος ἦταν ὁ σογκούν. Εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ παντοδυνάμου σογκοὺν ὑπῆρχαν δύο ἀνώτατοι τιτλοῦχοι, οἱ ὁποῖοι ἦσαν ἀντίπαλοι καὶ ἐμισοῦντο θανασίμως: ὁ εὐγενὴς Ἀσάνο καὶ ὁ εὐγενὴς Κίρα. Ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἐπεχείρησε νὰ γοητεύσῃ τὴν νεαρὰν καὶ ὡραίαν σύζυγον τοῦ ἀντιπάλου του Ἀσάνο.

Ἀποκρουσθεὶς ἀπὸ τὴν τιμίαν γυναῖκα, ὡρκίσθη νὰ ἐκδικηθῇ καὶ ἐξύβρισε δημοσίᾳ τὸν ἐχθρόν του.

Ὁ ὑπερήφανος καὶ τίμιος Ἀσάνο, δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἀνεχθῇ τὴν ὕβριν καὶ παρ' ὅλον ὅτι ἡ σκηνὴ τοῦ οἰκογενειακοῦ αὐτοῦ δράματος, τὸ ἀνάκτορον τοῦ σογκούν, ἦτο χῶρος ἱερός, ὁ Ἀσάνο δὲν συνεκρατήθη καὶ ἀνασπάσας τὴν σπάθην του ἠθέλησε νὰ τιμωρήσῃ αὐθωρεὶ τὸν ὑβριστὴν τῆς τιμῆς του. Ἀλλ' ἡ χειρονομία αὐτὴ ἦτο μία ἀσέβεια πρὸς τὴν μεγαλειότητα τοῦ σογκούν. Κανεὶς δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ λύῃ τὰς προσωπικὰς διαφοράς του μέσα εἰς τὸ ἀνάκτορον, ποὺ ἐθεωρεῖτο ἐξ ἴσου ἱερὸν μὲ ἕνα ναόν. Ὁ Ἀσάνο συνελήφθη καὶ κατεδικάσθη εἰς χαρακίρι, εἰς αὐτοκτονίαν.

Ὁ ἑκούσιος αὐτὸς θάνατος, τὸ χαρακίρι, εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ περιεργότερα ἔθιμα ποὺ ἐν χρήσει μέχρι τῆς σήμερον, μαρτυροῦν περὶ τοῦ μεγαλείου τῆς ψυχῆς τοῦ ἰαπωνικοῦ λαοῦ.

Εἰς παλαιοτέρους χρόνους οἱ «σαμουράϊ» ἢ πολεμισταὶ τῆς φεουδαρχικῆς Ἰαπωνίας ἤσκουν τὸ χαρακίρι διὰ δύο λόγους. Εἴτε ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς θανάτου ἐλευθέρου, ἑκουσίου, εἰς ἐκδήλωσιν μεγάλου πόνου, εἰλικρινείας, τιμιότητος. Εἴτε ἡ αὐτοκτονία ἐπεβάλλετο ὡς ποινὴ δι' ἕνα ἔγκλημα. Ἕνας εὐγενὴς Ἰάπων δὲν ἠνείχετο ποτὲ νὰ θανατωθῇ ἀπὸ ξένο χέρι. Μὲ τὸ ἴδιον τὸ χέρι του ἔκαμνε χαρακίρι, δηλαδή, ἤνοιγε τὴν κοιλίαν του μὲ ἕνα κοντὸ μαχαίρι, ἐνῷ ὁ παριστάμενος μάρτυς, ἕνας ἄνθρωπος τῆς ἀπολύτου ἐμπιστοσύνης καὶ ἐκτιμήσεως τοῦ αὐτοχειριαζομένου, τοῦ ἀπέκοπτε μὲ ἕνα σπαθὶ τὸ κεφάλι.

Ὁ Ἀσάνο λοιπόν, ὁ ἥρως τῆς τραγικῆς ἱστορίας εἶχε καταδικασθῆ εἰς χαρακίρι.

Περιβεβλημένος τὴν ἐπισημοτέραν πολυτελῆ στολήν του καὶ ἀφοῦ συνέταξε τὴν διαθήκην του, ἐγκατεστάθη, συμφώνως πρὸς τὰ κρατοῦντα ἔθιμα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προπαρασκευασθὲν περίπτερον τοῦ ἀνακτόρου καὶ μὲ τὸ μικρὸ μαχαίρι, τυλιγμένον μέσα εἰς λευκὸ χαρτί, ἤνοιξε τὴν κοιλίαν του, παρουσίᾳ τῶν συγγενῶν του καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ σογκούν.

Τοιουτοτρόπως διὰ τῆς ζωῆς του, ἐξηγόρασε τὸ σφάλμα του, ἀλλ' εἶχεν, ὅπως εἴπαμε, συντάξει προηγουμένως τὴν διαθήκην του. Καὶ εἰς τὴν διαθήκην αὐτὴν ἐγνώριζεν εἰς τοὺς πιστοὺς πολεμιστάς του τὴν τελευταίαν του θέλησιν: Τὴν ἐκδίκησιν διὰ τὴν ὕβριν ποὺ τοῦ εἶχε κάμει ὁ ἀντίπαλός του. Ὁ Ἀσάνο ἔκαμε χαρακίρι παρουσίᾳ καὶ τῶν σαράντα ἑπτὰ γενναίων πολεμιστῶν του, εὐγενῶν σαμουράϊς, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀρχηγοῦ των, ἐπῆραν τὰ βουνὰ καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ζήσουν ἐκτὸς νόμου, ὡς λησταντάρται ἀποφασισμένοι νὰ ἐκδικηθοῦν τὸν θάνατον τοῦ κυρίου των.

Ἰατρὸς Ν. Α. ΤΣΙΛΙΡΑΣ
Στομαχο—ἐντερολόγος
Assistant τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς Παρισίων, μέλος τῆς Γαστροεντερολογικῆς Ἑταιρείας τῶν Παρισίων
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ—ΚΑΝΑΡΗ 49—ΠΑΤΡΑΙ
Τηλ. 39—33
Νοσήματα πεπτικοῦ καὶ νοσήματα πρωκτοῦ (αἱμορροΐδες, συρίγγια, ραγάδες, προπτώσεις, κιρσοί) ἄνευ ἐγχειρήσεως

ΝΕΑ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΙΚΗ
Ἰατροῦ ΣΠΥΡ. ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗ
ΕΙΔΙΚΟΥ ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΥ
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
Πλατεῖα Γεωργίου Α' ἀριθ. 9. Τηλ. 36—65
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΥΣ Ι.Κ.Α.
δι' ἐγχειρήσεις